

PRZYKŁONIONY (3) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie pochylone (tak w przykłąnić).

sg n G przykłąńion(e)go (1). ◇ pl N subst przykłąńion(e) (2).

Sł stp s.v. przykłąnić, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przykłąnić.

1. Pochylony, skierowany; w przeni (1) :

Fraza: »uszy [czyje] będą przykłąńione [ku czemu]« = ktoś wysłucha (1): Oczy theż moje otworzone będą/ á všzy moje przykłąńione ku modlitwie [aures meae intentae ad orationem] mieyfcá tego. BibRadz 2.Par 7/15.

2. Którego pragnienia skierowały się na coś; przeni (1) :

Wyrażenie: »serce przykłąńione [do kogo]« (1): Abowiem pátrzay iáko tho iefł mocna rzecz v Páná tego/ wiárá fercá fkrufzonego/ á ze wżzey myfli y ze wżzey możności przykłąńionego do niego. RejPos 236.

3. Skłąńiony, pragnący (1) :

Fraza: »[ku czemu] chuc przykłąńiona ma być« (1): y ku ktorym byśmy rzeczom fprzyrodzenia fklónni á ftofowni álbo godni byli/ ku tym nawięcey chuc á všilowánia náłze przykłąńione máyą być KwiatKsiąż B.

Cf PRZYKŁONIC